

TEKST EN FOTOGRAFIE MARTIN VERSTEEG

Eco-elite?

John Riggers, docent Bos en Natuurbeheer, hogeschool Van Hall Larenstein Velp: “Dat is te kort door de bocht. We hebben in onze opleiding al lang veel aandacht voor beleving en het creëren van draagvlak voor natuur. Het belevingsaspect is de afgelopen tien jaar erg op komen zetten. Daarnaast ligt er door het verminderen van subsidies meer nadruk op het genereren van inkomsten uit natuur. Het blijft de vraag hoe je alle doelstellingen optimaal kunt realiseren.”

Jan Kluskens, coördinator Stichting Instandhouding Kleine Landschapselementen in Limburg: “Er wordt landelijk aan grote woeste natuurgebieden gewerkt, maar wij werken als natuurbeheerders juist aan kleine landschapselementen. Bovendien proberen wij de mensen juist op allerlei manieren bij hun eigen omgeving te betrekken. Wij zetten elk jaar zeventuizend mensen in hun eigen woon-omgeving aan het werk. Ik voel me dus niet aangesproken.”

Derk-Jan Stobbelaar, lector Geïntegreerd Natuur- en Landschapsbeheer, programma-leider GKC-programma Natuur en Landschap: “Van Woerkom doet alsof hij iets nieuws brengt, terwijl de hele natuurbeschermingswereld daar al mee bezig is. Natuurbeschermingsorganisaties erkennen dat ze een ander type beheerder in dienst moeten hebben, die naast ecologische ook sociale en economische kennis en vaardig-

heden heeft. Dat zien we in onze samenwerking met Natuurmonumenten, maar ook bij de andere organisaties.”

Marcel Rekers, docent Habitat en Wildlife Management, hogeschool Van Hall Larenstein Leeuwarden: “We gaan met onze studenten twee keer per jaar op veldweek in het Drents-Friese Wold, een Natura2000-gebied van ruim 6000 hectare. Dan maak je mee hoe de verschillende stakeholders overleggen over de functies van het gebied. Mijn indruk is dat Staatsbosbeheer heel veel rekening houdt met de wensen van recreanten. Bordjes Verboden Toegang, dat is van dertig jaar geleden. Er zijn nu routes voor mountainbikes, paarden en zelfs sledehonden. In onze opleiding zijn we gespecialiseerd in natuurbeheer middels dierpopulaties. Daarbij zoeken we altijd de balans tussen mens en dier.”

André Donker, boswachter Natuurmonumenten Drenthe Zuid: “Natuurbeschermingsorganisaties zijn verplicht om eerst te kijken hoe we soorten kunnen behouden in ons eigen land. Dat doen we onder ander door gebieden op elkaar aan te sluiten, meestal met behulp van voormalig landbouwgebied. En het is vooral in het agrarische gebied waar toegankelijkheid én soortenrijkdom verloren zijn gegaan. Bij alles wat wij inrichten maken we recreatieve voorzieningen. Als ik kijk naar wat er in mijn omgeving aan smalle recreatieve fietspaden is omgezet in twee meter breed beton en de vele kilometers aan ruiter- en menpad en gemarkeerde wandelroutes die we aanbieden, dan denk ik: mijnheer Van Woerkom, waar heeft u het over?”

Henk Bruggink, coördinator Kwalificatiedriehoek, Aequor: “Toen ik sectormanager Groene Ruimte was, zag ik zowel bij Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer en de provinciale landschapsbeheerders een grotere toename tot de gebruiker. Al die instanties hebben mensen in dienst die heel goed weten om te gaan met mensen die komen genieten van de natuur. Wat ik wel zie en daar had Van Woerkom het ook over, is dat al die organisaties eigenlijk met hetzelfde bezig zijn. Het zou misschien wel beter zijn voor onze beperkte natuur in Nederland als er meer samenwerking was.”

ANWB- directeur Guido van Woerkom zegt in de Trouw dat natuurbeschermingsorganisaties te veel bezig zijn met het ontwikkelen van ruige landschappen voor ecologische doelen. Zij houden te weinig rekening met de wensen van gebruikers, die toegankelijke en aantrekkelijke natuur willen om te recreëren. Zijn natuurbeschermers in Nederland te technocratisch-ecologisch opgeleid, met onvoldoende oog voor de beleving van gebruikers en voor het creëren van draagvlak voor natuur?

Is het terecht dat de overheid na 2015 stopt met de Groene plus? Maak uw mening kenbaar in de poll op www.groenonderwijs.nl.